

### Basın Açıklaması Seyahat Yasağı ve Korku Siyaseti

Trump yönetimi 15 Aralık 2025'te, 1 Ocak 2026'da yürürlüğe girmesi planlanan seyahat yasağı politikasının büyük ölçüde genişletildiğini duyurdu. Beyaz Saray'a göre; Burkina Faso, Mali, Nijer, Güney Sudan, Suriye ve Filistin Yönetimi seyahat belgesi sahipleri artık ABD'ye giriş yapamayacak. Bu son kararla birlikte, sınırlı istisnalar dışında -ki bu istisnalar "ABD'nin ulusal çıkarlarına hizmet ettiği" düşünülen kişileri kapsamaktadır- toplamda 19 ülke vatandaşına ve Filistin Yönetimi belge sahiplerine vize verilmeyecektir.

Yönetim bu genişlemeyi; göçmenlerin incelenmesi ve geçmişlerinin araştırılmasındaki sözde eksiklikler, yabancı hükümetlerin bilgi paylaşım uygulamalarındaki zayıflık, izin verilen kalış süresini aşma oranlarının yüksekliği ve Amerikan terörle mücadele hedeflerinin ilgili ülkelerin politikalarıyla uyumsuzluğu gibi ulusal güvenlik kaygılarına dayandırdı.

Güvenlik söyleminin ötesinde, yönetim bu seyahat yasağının daha geniş siyasi hedeflere hizmet ettiğini iddia etmektedir. Reuters/Ipsos tarafından yapılan bir ankete göre Trump'ın halk desteği yüzde 39 ile tarihinin en düşük seviyesine gerilemiştir. Dolayısıyla attığı bu adımın, giderek zayıflayan siyasi tabanı yeniden canlandırmayı amaçladığı anlaşılmaktadır. ABC tarafından yapılan anketler, özellikle ekonomideki kötü gidişat nedeniyle Cumhuriyetçi Parti ve "MAGA" (Amerika'yı Yeniden Büyük Yap) hareketi destekçileri arasında ciddi bir motivasyon kaybı yaşandığını ortaya koymaktadır.

Göç üzerindeki kısıtlamaları artırarak Trump yönetimi, istihdamı koruma, sınır güvenliğini sağlama ve sınır dışı etme gibi seçim vaatlerini pekiştirmeye çalışmaktadır. Göçmenler özellikle hedef alınan bölgelerden gelenler sürekli olarak işsizlik, suç, uyuşturucu kaçakçılığı ve kamu kaynakları üzerindeki baskının sorumlusu gibi gösterilmektedir. Bu söylemler korkuyu körüklemekte ve göçmenleri iç istikrarsızlığın başlıca kaynağı olarak sunarak kamuoyundaki şüpheyi derinleştirmektedir.

İç sorunları yatıştırmanın yanı sıra, bu seyahat kısıtlamaları küresel çapta nüfuz ve güç kullanma araçları olarak da kullanılmaktadır. Burkina Faso, Mali ve Nijer arasında bölgesel bağımsızlığı ve ekonomik-siyasi iş birliğini güçlendirmek amacıyla kurulan bu ittifak, Amerika'nın Avrupa nüfuzunu Afrika'dan söküp atma ve yerine kendi hegemonyasını kurma çabalarına engel teşkil etmektedir. Hatta Hristiyanları koruma iddiasıyla Nijerya'nın bombalanması ve geçmişteki doğrudan tehditler bile, Amerika'nın bu bölgedeki nüfuz planlarının bir parçası olarak görülebilir. Suriye ve Filistin Yönetimi'nin listeye dahil edilmesi, Amerika'nın Orta Doğu'daki jeopolitik çıkarlarıyla ve özellikle Yahudi varlığı ile olan stratejik ittifakıyla doğrudan bağlantılıdır.

Yönetimin bu politikalarının orantısız bir şekilde Müslümanları hedef aldığı aşikâr; zira listedeki 19 ülkeden 12'si Müslüman çoğunluklu ülkelerdir. Bu yasa; bazı İslami grupların terör örgütü olarak sınıflandırılması ve Müslüman aktivistlerin alıkonulması gibi İslam karşıtı adımların daha geniş bir parçası olarak değerlendirilebilir.

Tarihsel olarak Amerika, çeşitli etnik ve dini geçmişlerden gelen göçmen dalgalarını özümsemiş ve genellikle "Amerikan eritme potası" olarak tanımlanan ortak bir ulusal kimliğin oluşmasına katkıda bulunmuştur. Pek çok göçmen topluluğu zamanla entegre olurken, Müslümanlar kendilerine özgü dini ve kültürel kimliklerine bağlı kalmaları nedeniyle özellikle hedef alınmıştır. Amerika nüfusunun çok küçük bir yüzdesini oluşturmalarına rağmen dini değerlere sıkı sıkıya bağlılıkları, aile yapılarının sağlamlığı, yüksek eğitim seviyeleri ve yasalara uymalarıyla tanınmaktadırlar. Bu ilkesel duruşları, Müslüman toplulukları hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat yönetimler tarafından daha fazla incelemeye ve şüpheyi maruz bırakmıştır.

Küresel dinamiklerin değişmesiyle birlikte ABD, yerleşik hegemonyasına karşı artan meydan okumalarla karşı karşıyadır. Korku ve dışlamaya dayanan bu tür politikalar, onun küresel konumunu ve temel ilkelerini baltalama tehdidi taşımaktadır. Seyahat yasağının genişletilmesi yalnızca bir göç politikası değil; siyasi stratejinin, küresel nüfuz mücadelesinin, iç politika ve İslam'la yaşanan ilkesel çatışmanın kesiştiği bir adımdır. Müslümanların ve göçmenlerin tehdit olarak sunulması, ekonomik istikrarsızlık, enflasyon, altyapı çöküşü ve politika başarısızlıkları gibi iç sorunlardan kamuoyunun dikkatini başka yöne çekmenin bir aracıdır.

Buna karşılık İslam, göç konusuna kökten farklı bir perspektiften bakmaktadır. Modern ulus-devletlerin benimsediği ırk ve milliyet temelli yaklaşımın aksine Hilafet eliyle uygulandığında İslam, ırkı, kökeni, rengi veya dini ne olursa olsun tüm insanların gözetilmesini esas alan hukuki ve dini bir sistem sunmuştur. Can ve mal güvenliklerini, ibadet etme haklarını ve yargıya başvurma haklarını garanti altına alan şer'i bir ahit uyarınca Gayrimüslimlerin ülkeye giriş yapmalarına ve ikamet etmelerine izin veriliyordu. Kısıtlamalar ırksal veya ulusal değil, tamamen güvenlik esasına dayanıyordu. Modern göç sistemlerinin iş gücü piyasası, demografik mühendislik veya ulusal kimlik merkezli yapısının aksine Hilafette serbest dolaşım esasen kanunlara bağlılık şartına dayanıyordu.

Hilafet aynı zamanda ırksal kapsayıcılığı ve ekonomik yeterliliği temel ilkeler olarak benimsemiştir. İslam, ırk veya etnisiteye dayalı her türlü hiyerarşiyi kesin biçimde reddeder. Tarih boyunca Hilafet; Araplar, Afrikalılar, Farılar, Türkler, Kafkasyalılar, Yahudiler ve Hristiyanlar dâhil olmak üzere çok çeşitli halkları yönetmiş; bunların birçoğu üst düzey idari ve ilmî görevlerde bulunmuştur. Hilafet, bu çeşitli halklar arasında uzun süreler boyunca toplumsal uyumu korumuş; milliyetçilik ve demografik tehdit kökenli mevcut göçmen karşıtı söylemler İslam toplumunda yer bulamamıştır.

Bugün insanlığın, yeni bir yönetim modeline acil ihtiyacı vardır. İslami yönetim modeli olan Hilafet; dinin rehberliğinde, adalet ve kolektif sorumluluğa dayalı bir sistem sunmaktadır. Bu sistem, ırk, etnik köken, renk, din veya göçmenlik statüsüne bakmaksızın tüm insanlar için bakım ve onuru garanti eder.